

Đây mùa thu tới ... mùa thu tới.

Úc đã đôi giờ gần hai tuần nay, lá đã bắt đầu rụng nhiều, tui nói dzậy tại sáng nào cái mảnh vườn tí xíu sau nhà cũng đầy lá từ cây nhà hàng xóm. Bởi vậy năm nay ai hỏi thăm Úc vào mùa thu lá vàng đẹp lắm phải không. Oắt ờ quét sân* ... câu này hiểu theo nghĩa ta nghĩa tây thì chừ cũng ô ki hết tron.

Chưa có năm mô như cái năm ni, cả ngày ở nhà, người người ở nhà. Nói vậy chứ chủ nhật rồi, chiều tới đi bộ ra park gần nhà. Cả tháng ở trong nhà, bước ra cửa sao thấy mấy bước chân hồng hồng như đang đi trên mặt trăng. Ra đến park, thấy lá xanh lá vàng lá đỏ đẹp ngất ngư, móc cái phone ra chụp. Mới chụp được một tấm đã run, đang mùa dịch tốt nhất cất phone cho con vai rớt khỏi có chỗ bám về nhà... Mà sao nhìn quanh sao thấy thiên hạ cũng khá đông, không đến độ ngựa xe như nước, áo quần như nệm nhưng cũng dập dìu tãi tử giai nhân kha khá. Thôi thì cụ già tui lại ngậm ngùi ta về ta tắm ao ta, dù chán như nếp cũng còn an tâm.

Đạo này FB cứ nhắc hoài những entries, hình ảnh cũ. Có tháng tư ở Maldives, có lúc ở Đại hàn, lúc ở Thái, lúc ở Nhật, lúc ở Đà lạt, lúc Sài gòn, lúc Bà rịa Vũng tàu, lúc New Zealand, lúc lại ngồi bên hồ hồng Meo bần với các bạn trang bị màu hồng từ chân đến đầu, hay iu điệu dưới bóng lá vàng với các bạn cũng ăn mặc vàng khè từ cổ đến gót. Ui, coi đi coi lại cái chân reng mờ hồng ngứa, reng mờ hồng khỏi thờ dài te tái.

Mấy tuần rồi, quanh quẩn trong mấy bức tường, làm việc tại nhà, cuối tuần hồng làm việc mà cũng chẳng làm được cái trò trống gì hết ráo. Lên mạng thấy nhan nhản tin về cô Rô na, cô này hiện nay còn hot gấp mấy tỉ lần Mờ rì lin Mông rô.

Mùa dịch cách ly, cũng là dịp cho thiên hạ mần anh hùng bàn phím lên mạng múa đũa bả sáu kiểu, mần người hùng trong bếp trở tãi . Mùa dịch này ngoài thuốc rửa tay, giấy toa léc bán chạy rần rần, còn thêm các loại bột, đường. Ui, các hãng làm cân chuẩn bị xô hàng sau khi mùa dịch đi qua. Thiên hạ sẽ làm gãy cân hay chệch cân hiện dùng hồng chính xác vì làm cho họ âu vờ uây, mà đi mua cân mới cho mà coi.

Mà thiệt, mùa dịch không âu vờ uây sao được. Lên mạng thấy nhà nhà nướng bánh, người người nướng bánh, ngồi trước màn hình mà mùi bánh thơm nức mũi. Lên mạng, nào bánh bột lọc, bánh xèo, bánh bèo, bánh ít, bánh căn, bánh cuốn, hủ tít, phở, mì quảng tung hoành cho bạn bè ăn uống online mà tui phải uống nước liên tục, chứ không thì nước miếng cạn ráo, cái cổ khô còng mần cửa ngõ cho cô Rô na bước vào lòng em.

Í da, mùa dịch này ..... biết nói sao đây ta. Có phải là một dịp để con người sống chậm lại, để quanh quẩn sống với gia đình, để ngẫm nghĩ về cuộc đời, để chiêm nghiệm những cái ác, những cái đẹp, những cái vô thường của đời sống, để trân quý những gì mình đang có, để thương yêu hơn nữa những người thân, những bạn bè... Cuộc sống

mà, thế kỷ 21 rồi, con người với những kỹ thuật tối tân nhất, với những thành tựu siêu việt về khoa học cũng có lúc phải lao đao từ một con vai rớt bước ra từ nơi tằm tối của những đầu óc đã man điên khùng.

Cuộc sống luôn có những thử thách. Nhớ câu của Mạnh Tử “Thiên tướng giáng đại nhiệm vụ tư nhân dã”, khi đối diện với khổ cực, chúng ta mới học được tiếng nhẫn nại. Ừ, nhẫn nại...

Dân Việt mình, sau 75 lao đao, bao nhiêu người từ hai bàn tay lập nghiệp ở những xứ sở lạ xa, lạ ngôn ngữ, hay từ những vùng kinh tế mới, giờ cũng vũng vàng đứng lên. Bao nhiêu nước hoang tàn sau thế chiến thứ hai giờ cũng vô cùng siêu thịnh. Bao nhiêu thành phố hoang tàn vì bom đạn, vì sóng thần, núi lửa hay động đất, rồi cũng hồi phục. Trận dịch này, chắc chắn rồi cũng phải qua. Đau thương sẽ tạo thêm động lực bên cạnh sự nhẫn nại và quyết tâm, cuộc sống lại sẽ phát triển tốt đẹp, tôi luôn luôn tin như vậy và luôn luôn mong như vậy.

Bởi vậy, sáng nay Melbourne nắng rất đẹp, se se lạnh gợi những thương nhớ mông mênh của tuổi nhỏ ngọt ngào ngày xưa, thấy lòng nhẹ đi. Xin cầu nguyện cho trận dịch sớm qua, cho cuộc sống lại yên bình để những nụ cười lại nở mãi, nở mãi miên man như những ánh nắng trong trẻo ngoài hiên.

Yêu lắm cuộc đời, yêu lắm người thân và bạn bè của tôi, yêu lắm mọi người, mong tất cả cùng vui và bình an. Lúc khó khăn, giữ tâm an là chính để vẫn nở được nụ cười, chúng ta cùng nhau nhẫn nại .....

Thiên Hương